

har kortere afstand til Horsens, alligevel føler, at de hører til kirken deoppe på bakken.

I præsteboligen i Dagnæs mærker præsten nok mest til at være bypræst, men når han forretter tjeneste oppe i Tyrsted kirke, føler han, at være præst for en stor landsbymenighed.

I forbindelse med kirkelige handlinger, vil der for Tyrsted sogns vedkommende altid være mulighed for en samtale med præsten, hvad enten ljeligheden er dåb, vielse eller begravelse, og disse samtaler er overordentlig vigtige, fordi de skaber en kontakt. Når mennesker kommer til præsten og ønsker kirkens medvirken i de store begivenheder i deres liv, så er der altid noget at tale om, og det vil også være naturligt, om præsten fortæller, hvorfor kirken tager sig netop af den handling, som de er kommet for at tale om, for ellers kan man let risikere, at præsten kun bliver en ceremonimester, der skal forsøge at danne en ramme af højtid om begivenheden, og i så fald har han prisgivet evangeliet.

Som nævnt er disse samtaler af stor betydning, for ikke mindst er det dejligt, når man mødes i kirken til barnedåb eller bryllup, da at kunne nikke genkendende til hinanden.

Der er sogne, hvor sådanne samtaler vanskeligt lader sig etablere, men i Tyrsted kan alle glæde sig over, at vi har et kirkekontor, som tager sig af det mere papirmæssige, og så henviser de mennesker, som ønsker kirkelige handlinger, til samtale med præsten. Præstens primære opgave er at forkynde evangeliet, men uden personlig kontakt vil det glade budskab have sværere ved at komme frem.

Der kommer et par unge mennesker ind ad døren, nej, der er tre, for den lille er med, og det er den, det drejer sig om, for de vil have barnedåb, og medens papirerne udfyldes, bliver der snakket, ikke blot om den kirkelige handling, men også om alt muligt andet. "Vi kommer nok igen om et stykke tid og vil gifte sig", siger de unge, da de går ud af døren. Præsten smiler, for han er næsten sikker på, at de kommer. Nu kommer der to andre unge, der vil tale om bryllup. Glade ser de til hinanden, hvilket tyder på, at de ikke føler det værst at være i hinandens selskab.

Telefonen ringer. En stemme siger: "Jeg trængte sådan til at tale med præsten, bare snakke lidt." Præsten siger, at han ringer, når træffetiden er forbi. Hvor var det nu vi kom til? Jo, vi skulle til at finde nogle salmer til brylluppet. Træffetiden er ved at være forbi, men der er endnu en familie at tale med.

Men nu skal præsten til at stille om, for om lidt kommer der

nogle fra en familie, som døden har gæstet. Noget tavse kommer de ind og sætter sig, men lidt efter lidt begynder de at fortælle om det, som ligger dem mest på hjerte i en sådan situation. Der kommer tårer i øjnene, men det gør godt at græde og at tale ud. Der bliver fundet nogle salmer, måske nogle, som den afdøde holdt af. Her må det ikke gå for hurtigt, her må præsten ikke vise, han har travlt, men tage sig tid - ikke til at tale - men til at lytte.

Så er der gudstjenester på Boller slot og Præsthøjgården. Også her gælder det om at have tid til en lille snak med de enkelte. Her er en gruppe mennesker, der ikke må svigtes. I vinterhalvåret er der også møder for ældre, så præsten er ikke arbejdsløs, men føler hele tiden, at han ikke når det, han skal.

Men ingen kan yde i det uendelige uden en opfyldning en gang imellem. Der skal tid til at samle sind og tanker, tid til besindelse og meditation.

Men her kniber det, når der har været to timer med konfirmanderne om formiddagen, træffetid og adskillige telefonsamtaler, måske to begravelser om eftermiddagen og endelig et møde om aftenen.

Men både i deres egen og præstens travlhed skal sognets beboere vide, at de altid kan komme til at tale med præsten, for midt i sin travlhed glæder han sig over, at der er brug for ham, og derfor er der også altid hos ham en åben dør.

MOBIL SERVICE

v/ mekaniker Flemming Lohmann
Sønderbrogade 80 — Horsens — Telefon (05) 62 28 10

Benzin — Olie — Smøring — Tilbehør — Quick service

Spec.: Styretøjsudmåling

1. kl.s reparationsværksted